Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36452
Copyright: Melk, Benediktinerstift

scribat. Sc̄ō conuenient' congruit
de cessuro nouissim' usicul' quē scrip
serat. aut nunqm̄ bona deficient etna
Successori uero sequē' patri spirita
lium doctori filioꝝ. uenite filij audite
me. timorē dn̄i docebo uos. cōgruēt'
cōuenit. Qui sicut de cessor cōmēdi
uit n̄ solum ei dcendo. sed etiā scrēdo
successit. Post talem siquidem memo
ratum terminate usum p̄ sep̄tū pagi
ne. sc̄ō ad uesp̄tinale dn̄ice noctis mis
sam ingredit' ecclam. Qua cōtinuo
cōsumata. ad hospiciolū reuitens.
in lectulo residens p̄nor. Vbi p̄stra
mine nudā habebat petram. & pro
pulullo lapidem. qui hodieq; quasi
quidam iuxta sepulchrū ei' titulus
stat monumenti. Ibidem itaq; ꝛ̄si
dens ultima ad fres mandata solo au
diente ministro cōmendat inquiens
Ner uobis o filioli nouissima cōmē
do uerba. ut int' uos mutuā & non
fictam habeat' caritatē cum pace Et
si iuxta sōꝝ exempla obseruauitis.
deus confortator bonoꝝ uobis' aderi
habit'. & ego cum ipso manens. pro
uobis impetrabo: & si tm̄ p̄ntis uite
necessaria uobis ab eo sufficient' am
ministrabunt'. sed etiā etnaliū bonoꝝ
p̄mia diuinoꝝ obseruatorib' p̄ mun
ta p̄ceptoꝝ tribuent. Hoc usq; ex
trema ueriabilis patroni uerba. q̄si
de hac tedialī pegrinacione ad celestē
patriam tūsmeanti'. breui tertu nar
rata deducta sū.

Hota

Postqm̄ felici ap̄p̄ inq̄ite nouissima
paulisp̄ hora sc̄ō contiguit. Cum
pro inde media nocte pulsata per
sonante clocca festinus surgens ad
ecclam p̄git. cicioq; cetis currens sed'
introgressus. iuxta altare flexis in
oracione genibus recumbit. Diorm̄i
tius minister tardius p̄secut'. eadē mo
mento enim' totā in trinsecus ecclam
angelica luce ergā sem̄ repleri uidet.
Quo adianuā ad p̄p̄ inq̄ite. eadem lux
uisa oc' recessit. quā etiam alij de frib'
puueri. & ipi eminus astante' uiderant
Diormit' ergo ecclam egrediens. flebi
li uoce ingeminat. Vbi es pater. Et ne
dum allatis fratrū lucrns p̄ tenebras
palpans. sem̄ ante altare recubantem
inuenit. Quem paululū erigens. et
iuxta eum sedens. sem̄ in suo gremio
posuit caput. & inter cetus monachoꝝ
cū luminaribus' accurren' patre uiso
moriente cepit plangere Et ut abali
quib' qui p̄sentes aderant didicimus.
sc̄ō nedum egrediente anima aptis
sursum oculis. ad utrūq; latus ai mi
ra uultu' hilaritate & letitia circūspi
ciebat. sc̄ōs scilicet angelos obuio' in
tuens. Diormit' tum sem̄ sublevat
ad benedicendū sā monachoꝝ dexteram
manum Sed & ipse ueriabil' pater
q̄ tū poterat simul suam mouebat ma
num. ut uidelicet q̄ uoce ingressū
ualebat aie etiam motu manu' fres
uideret benedicere: & post sem̄ benedic
tionem talit' significatum. continuo spi
ritum exalauit Quo tabernaculum
corpis egresso facies rubens. & mirū
in modum anglica uisione exhilarita
te in tantū remansit. ut non quasi mor
tui. sed dormientis uideret' uiuentis
Cota interim p̄sonabat mestis plāgo
ribus ecla. Sed non p̄tercundū ui
det'. quod eadem hora beate tūsitus aie
cuidam hiberniensi sc̄ō reuelatū est.
Inquadam namq; monasterio scotorū